

løgð sterkt, so frægd verður í, tá ið gongur.

Men tá ið slagði stóð, var vát komið í krúttið, so tað nóg illa fýsti og enn og minni gjordi nakað herverkið.

Opíð bræv til harra lærara Haakon Djurhuus í Klakksvík.

Um „fyrstalarævnir.“

Harra lærari og blaðstjóri
Haakon Djurhuus!

Tað harnaði meg at frætta, at tygum eru farin í kapitalist-flokkinn. Eg kendi tygum fyrr sum javnaðarmann. Tygum eru nú ein av teim, ið vísa tenn móti teim føroysku „proletar-unum“ og teirra oddamanni P. M. Dam. Tygum um tað, soleingi tygum kunna forsvara tað yvir-fyri tygum sjálvum. Men minn-ist til, hvat okkara stóri kristni slóðbrótari Martin Luther segði: „Tað er ikki ráðiligt at gera móti samvitsku sínri. Hesi orð burt sum ein vinarlig leiðbein-ing. Tað var um eitt hánarsorð, ið tygum tveita eftir P. M. Dam, eg ætlaði mær at skriva. Tað er orðið „fyrstalarævnir“, sum eg sum lærari má grípa tygum fyri; tí her raka tygum ikki einans tann syndabukkin P. M. Dam, sum tit allir kapitalistar eru úti eftir; men her raka tyg-um øll føroysk lærarafólk, sum bert hava føroyskt prógv.

Eg má tí spyrja tygum, um tygum eru ein av teim, sum vilja seta annað — ella triðja klassamerki á øll fólk við fø-royskum læraraprógv.

Skal eingin við hesum prógví hava heimild at soka eitt fyrsta-lærarapláss, uttan at fáa hánars-orðið „fyrstalarævnir“ merkt sær á bakið alla tað tíð, hann hevur eftir at liva?

Hesu ferð spyrji eg bara og biði um svar.

J. H. Danbjørg.

„Njarðlingur“.

Tað má harma einhvønn góðan Føroying, at „Njarðlingur“, sum var slóðbrótari fyri fø-royskari ferskfiskaveiði ikki skal kunna byrja fyrr enn 1. apríl; tí hann onga kvotu kann fáa fyri januar 1/4 ár.

„Føroyatíðindi“ gevur Stau-ningi skuld fyri hetta. Socialist-arnir skulu jú vera syndabukk-ur — eisini fyri tað illa, sum ka-pitalistarnir gera. Hvi heldur „Føroyatíðindi“ seg ikki til sannleikan og sigur, at føroyskir privatkapitalistar hava fingið ta kvotu, sum „Njarðlingur“ av rættum skuldi átt. „Njarðlingur“ hevur onnur ár verið fyri ymsk-um óhappum og hevur ikki kunnað byrjað at selja, fyrr enn fyrsti ársfjórðingur hevur verið liðugur, og nú kann hann ikki fáa kvotu fyri fyrsta ársfjórðing, uttan so er, at kvota verður

TAKSTEINUR.

Góður, biligur, snotiligur og í fleiri litum fæst hjá
Brynjálvar og Eyálvar á Heygum,
Vestmanna.

Martin Mortensen, fyrrverandi handilsmaður í Sumbæ, klæðir seg úr í „Føroyatíðindi“.

Ófatiligt var tað fyri hvønn mann, at valnevndarformaðurin Martin Mortensen fór at klaga seg sjálvan.

Men ófatiligari var hann í „Føroyatíðindi“ seinasta leygar-dag, har hann greiður frá, at hann sum valnevndarfor-maður:

1) ikki hevur verið á kom-munukontórinum fyri at skriva skattalistan av — skattalistin kundi sjálvandi ikki latast út av kanntórinum, skrivari kommun-unar hevur so nøyst at líkið sær av valnevndararbeiðnum —

2) ikki hevur eftirkannað tann avskrivaða listan, men bara trúð klettast at skrivarin greiddi tað heila,

3) at hann hevur latið valið farið fram hóast hann ikki var vissur í, at alt var sum tað skuldi,

o. s. fr.

Løgð er at síggja, at hesin maður loypur upp við langari grein fyri at leggja á kroppin á P. M. Dam, og so eru tey ein-astu orð hansara, ið greiða frá, hvat ið P. M. Dam hevur haft við sjálvt valið at gera, prógv fyri, at P. M. Dam gjordi bara tað sjálfylgjuliga rætta: Hann bað skrivarin lata M. Mortensen fáa skattalistan at skriva av. Men harra M. M. setti seg jú, sum hann sjálvur sigur, ikki á kanntórið at skriva.

Harra Mortensen undrast á, at javnaðarmenn royndu at minna sínar menn á at rinda valskattin.

Skuldi tað verið at undrast á! Tað er av sonnum verri vorðið við hesum manni enn vit trúðu, so lítið hann skilir.

tikin frá øðrum færum — og hvør kann gera tað? Tað kann Stauning líka lítið sum nakar annar. Men tað er skeið, at „Njarðlingur“ skal verða knýpt-ur; tí hann er hin føroyski slóð-brótarin.

Nær vit fáa meira kvotu í Onglandi er ringt at siga. Tað sigst, at enskir reiðarar zella at krysoia okkum alt teir kunna — nógv verri enn higar til — „han maa lude, som mindre formaar“, sigur eitt gamalt orð-atak. Í hesum føri stendur Stau-ning líka so maktaleysir sum vit. Hann ræður ikki fyri, hvussu nógvan fisk, ið Onglendirar vilja keypa. At taka kvotu frá donskum skipum og geva okk-um? Tað man neyvan bera til.

Njóður.

Hitt herviliga skadaveðrið

Noreg: Við Lofoten eru 5 trolarar, týskir og enskir burt-urgingnir í vetur. Stórar báta-ólukkur við stórum mannafalli. Eldsbruni, orsakað av veðrium, brendu niður í kaldakol yvir 50 hús á Søndermore, 200 menn-iskju eru húsvill. Skaðin metist til 850.000 uppá hús og um hálva mill. í mati og kleðum. Norskir fiskimenn hava søkt ríkisstýri um stundning til leyp av greiðum og til at gera báta-skaðan aftur.

Ísland: Her hevur verið sama veðrið. Eisini stóruskaði bæði á landi og á sjógví.

Føroyar: Eisini her var ógviliga harðfórt, og á Sanda-vági fór ein motorbátur á land. Men teir skaðar, ið rámti Fø-royingur, hendi á Suðurlandinum. Tey skip, ið hagar vóru farin, komu flest øll aftur við einum

hvørjum skaða.

Mannskaði var á „Ltd. Ve-drines“, ið misti 2 menn, Daniel Hansen, Kollafirði, og Samuel Vang, Kvívík. Ein annar maður var á dekkinum, tá hesir menn-ir slógu út. Hann stóð og surr-aði ein bát, sjógvurin slongdi hann niður á „skylettið“, ið til

alla lukku brotnaði undir hon-um, so hann skorðaðist fastur í tí.

Ein sjógvur tók stýrihúsið av „Marité“. Skiparin var í tí tá tað fór. Hann breyt seg úr tí og fekk fatur á skeytið á mes-aninum — men varð uttanbórðs. Manningin fekk tveitt honum ein enda við lykkju á; hann setti annan fótin í lykkjuna og styðjaði seg til tugið, meðan teir háláðu hann inn aftur á skipið.

„Normannere“ kom á Havnina. Teir høvdu mist bátarnar, meg-inpartin av seglunum, brotið skrunakilsin til róðrið og ymist annað, men vóru fegnir yvir, at eingin mannskaði var, so ringt teir høvdu havt tað.

Menn óttaðust fyri „Elsu“ men frætt er nú frá henni — hon er sleipað inn á Vestmann-oyar við brotnum róðri.

Flest øll skipini, ið farin vóru á Suðurlandið, eru afturkomin við skaða, og nógv við heilt stórum skaða. Menn óttast stór-liga fyri „Fossanesi“, ið einki er frætt frá. Skip eru farin at sóknast eftir tí.

Tíðindi.

Gudstænasta.

2. sunnudag í føstu heldur pastor Møller gudstænastu í Havnar kirkju. Skriftarmál bl. 10°.

Sama sunnudag heldur provst Dahl gudstænastu í Hest kirkju.

K. F. U. M.

Söndag Aften Kl. 8 er der Paakkefest. — Giv og køb mange Pakker. Der sluttes med Andagt.

Eru nakrar vónir?

Menn óttaðust fyri, hvussu „Godthaab“ og „Fossanes“ vistu við, tí einki var frætt frá teim aftaná skadaveðrið á Suðurland-inum. Frá „Godthaab“ er nú frætt, og veit alt væl við har umborð; men eingin veit nakað frá „Fossanesi“ at siga.

Í ódnini hevði „Marité“ radio-samband við skipið stutt áðrenn „Marité“ fekk skaðan. Teir royndu seinni at fáa samband við „Foss-anes“, men tá fingur teir einki svar — skipið hevur radiosend-ara. Gornini, ið „Fossanes“ hevði sett undan ódnini, standa enn!

„Hvidbjørn“ og „Skálaberg“ hava sóknast eftir skipinum. Hóskvöldið frættist frá „Skála-berg“, at teirra leitan hevði verið uttan úrslit, og sama kvöld gavst „Hvidbjørn“ at leita. „Skál-anes“ fór úr Føroyum fyri at sóknast eftir „Fossanesi“. Teir eru komnir inn til Ingolfshöfð, og frá teimum er frætt, at teir hava leitað framvið strendurnar — uttan úrslit.

Sostatt má sigast, at lítill vónir eru fyri, at „Fossanes“ spyrst aftur í aftur. Fryktandi er fyri, at her er farin fram ein av teim sorgarleikum, ið Fø-oyingar so tíðum líða undir. Men vónin og ynski eftir, at hesir menn megu spyrast aftur í aftur — so lítill vónin enn kann vera — býr tó enn innast inni í heima fólkinum.

Við „Fossanesi“ eru 17 Fø-oyingar og 2 Íslendingar.

Trolararnir.

„Tór I“, trolarin, ið partafel-agið Tór hevur keypt í Onglandi, er á veg til Føroyar og ventast á Havnina í dag. — Hann var inni í Meil og bunkaði kol.

„Grunningur“, Kimbilstrolarin, fór úr Onglandi hósdagin og ventast á Havnina í kvöld ella í morgin.

J. P. Henriksen varð Føroya meistari í talvi.

Kappanin um Føroyameistar-askapið í talvi byrjaði fyrrapartin í desember og endaði seinasta miðvikukvöld. 6 lutlúku, og telvadu teir 10 talv hvor — 2 talv móti hvørjum lutlakara. Úrsletið var, at J. P. Henriksen varð nr. 1 og harvið Føroya meistari (8), nr. 2 Olaf Andreassen (6½), nr. 3 M. Sigurdjónsson (5), nr. 4 og 5 Kr. Lützen og T. Evensen (við hvor sínum 4) og nr. 6 J. Weihe (2½).

Hetta er fyrstu ferð telvadu hevur verið heinleidis um Fø-roya meistaraskap.

Hann, ið ikki vil góðkenna J. P. Henriksen sum Føroya meist-ara í talvi, má sum skjótast venda sær til Havnar talvfelag fyri at fáa í lag kapptelving við hann.

„Leivur Øssurson“

er heimkomin við um 40 tons-um.

Veðrið hevur verið av tí allar-ringasta menn vita um, siga teir.

Nordmenn siga, at Lofotfisk-iskapurin í ár hevur verið av tí svartasta sum menn minnst. Óðrvísi var iðfor, tá fingur trolararnir um 600 tons á Senja-bankunum.

Í ár hevur tann besti 80 tons síðan á jólum.

Havnar arbeidsmanna-felag

hevði leygarkvöldið framhald av aðalfundi sínum. Formannsvalið fór fram, og var skrivarin Chr. Clementsen valdur til formann felagsins. Tað frættist, at ein nevndarlímur hevur sagt seg frá, og koma tí báðir tiltaksmenn-ir í nevndina. Teir eru: Johs. Hansen og J. P. Henriksen.

Ússaligt.

„Set ikki nösina longur fram, enn tú ert maður fyri at taka hana aftur,“ er ikki nakað orð-atak — men tað átti at verið tað.

Eitt er nú „Dagblaðið“, sum tað leikaði í og legði góðar javnaðarmenn í Havn undir bæði eitt og annað og skírði teir við heldur ótíðalandi nøvnum fram-mannundan teim seinastu aðal-fundunum í Havnar arbeids-mannafelag. At blaðið tókstist steinsvimað týsdagin, tá tað hevði frætt tíðindini um úrsletið av fundunum, er ikki lögð.

Stjórnin fyri Suðurstreymoy-ar Javnaðarfelag kundi sjálvandi ikki finna seg í, at „Dagblaðið“ handfór limir sínar á slíkan ráan hátt og kravdi blaðið eftir nøvnum, fyri at ikki allir lim-irni skuldu liggja undir „Dag-blaðsins“ ábreiðslum, og fyri at teir „síktuðu“ kundu verja seg.

Men blaðið hevur óivað havt nösina longur frammi, enn teir vóru menn fyri at taka hana til sín aftur — kanska hon eis-ini gløðist ein mun longri av úrslitunum. Teir royndu at krúpa sær uttanum. Ja, so ússaliga fara teir fram, at teir spyrja hvørjir hesir menn eru (sum krevja svar av teim). Og so sláa teir upp í glens, at vit skulu hava kravt teir eftir attest fyri nakrar „javnaðaróvitar“ og „let-ingar“. Nei, nakra attest frá „Dagblaðnum“ munnu javnað-armenn ikki leggja í — skal nokur attest ella annað gevast í hesum máli, so verður tað annar maður enn stjóri „Dagblaðsins“, ið geva hana skal. Og vit halda, at blaðið átti at funnið sær nokur fólkaøvn, so teir menn, ið aftanfyrir tey standa, kunnu bera málið fram á rættum stað. Torir „Dagblaðið“ ikki hetta, so má tað finna seg í, at øll hin „vakra sogan“, tað segði, ikki fær annað navn enn „illavörðið Dagblaðs-møse“.

Kríggið byrjað

Í gjárkvöldið frættust tey ræðu-ligu tíðindi, at týskar herdeildir vóru farnar inn um hitt eystur-rikska landamarkið. Herurin eður undan — teir vilja treygir útoysa týskt blóð. — Týskarnir kravdu í gjár, at Eysturriks landastýri skuldu frá og annað setast, har nazistarnir skuldu vera í meirluta. Schuschnigg hevur sagt seg frá.